

Napomena: sva stvarna imena mjesta, ljudi, i događaja izmijenjena su ili skraćena kako bi se zaštitili nevini. Naime, ja.

Bok ljudi!

Jeste li se ikada zapitali kakvi su uistinu životi odabranih? Pa, reći ću vam, jer ja sam jedna od njih. Ne govorim o lijepim manekenkama ili glumcima ili glazbenim ili matematičkim genijima. Govorim o ljudima koji su rođeni pod sretnom zvijezdom – onima koji imaju sve što bi itko mogao poželjeti i koji uzimaju sve zdravo za gotovo.

Dobrodošli na Upper East Side¹ New Yorka, gdje moji prijatelji i ja živimo i, zabavljamo se i spavamo – katkad jedni s drugima. Svi živimo u ogromnim stanovima s vlastitim spavaćim sobama i kupaonicama i telefonskim linijama. Imamo neograničen pristup novcu i cugi i svemu ostalome što poželimo, a roditelji su nam rijetko doma, pa imamo gomilu privatnosti. Pametni smo, nasljedno smo lijepi, nosimo fantastičnu odjeću i znamo se zabavljati. Naše govno još uvijek smrdi, ali ne možete ga namirisati jer sluškinja svakih sat vremena prska kupaonicu osvježavajućim mirisom francuskih proizvođača parfema, spravljanih ekskluzivno za nas.

Luksuzan je to život, ali netko ga mora živjeti.

Naši stanovi udaljeni su svega nekoliko koraka od muzeja umjetnosti Metropolitan na Petoj aveniji i privatnih škola za učenike istoga spola poput Constance Billard, koju većina nas pohađa. Čak i s mamurlukom, Peta avenija uvijek izgleda predivno ujutro dok se sunčeva svjetlost presijava na kosi zgodnih dečki iz Škole st. Jude...

Ali nešto je trulo u muzejskoj četvrti²...

-
- 1 East Side je dio Manhattana s nekima od najmondenijih četvrti u New Yorku.
 - 2 Dio Pete avenije koji se proteže od Osamdeset druge do Sto Pete ulice na Upper East Sideu, a zove se Carnegie Hill.

Opažanja

B se s majkom svađa u taksiju ispred **Takashimaye**. **N** uživa u džointu na stepenicama **Meta**. **C** kupuje nove cipele za školu u **Barneysu**. I jedna poznata, visoka, predivna plavokosa djevojka izlazi iz vlaka za New Haven na kolodvoru **Grand Central Station**. Približna dob, sedamnaest. Je li moguće? **S** se vratila?

Djevojka koja odlazi u internat, izbačena je i vraća se natrag.

Točno, **S** se vratila iz internata. Kosa joj je dulja i svjetlija. Njezine plave oči posjeduju onu duboku misterioznost čuvanih tajni. Nosi istu staru fantastičnu odjeću koja sada izgleda poput dronjaka uslijed borbe protiv oluja u Novoj Engleskoj. **S**-in smijeh ovoga je jutra odzvanjao stepenicama **Meta**, gdje više nećemo biti u mogućnosti uživati u brznoj cigareti i *cap-puccinu*, a da je ne vidimo kako nam maše iz stana svojih roditelja preko puta ulice. Počela je gristi nokte, što nas čini još radoznalijima, i dok svi umiremo od želje da je pitamo zašto su je izbacili iz internata, nećemo, jer bilo bi nam draže da je ipak ostala podalje. Ali **S** je definitivno ovdje.

Zbog vlastite sigurnosti, trebali bi zbiti redove. Ako nećemo biti opreznici, **S** će pridobiti naše profesore, nositi onu haljinu u koju nismo mogle stati, pojesti posljednju maslinu, ševiti se u krevetima naših roditelja, proljevati *Campari* po našim tepisima, ukrasti srca naše braće i naših dečki, i zapravo uništiti naše živote i pošteno nas razljutiti.

Pažljivo ću motriti. Motrit ću sve nas. Bit će to divlja i razuzdana godina. Osjećam to.

S ljubavlju,
TračERICA

poput većine sočnih priča, i ova je počela na tulumu

“Gledala sam *Nickelodeon* cijelo jutro u svojoj sobi, samo da ne bih morala doručkovati s njima”, rekla je Blair Waldorf svojim dvjema najboljim prijateljicama i kolegicama, Kati Farkas i Isabel Coates. “Majka mu je napravila omlet. Nisam ni znala da zna koristiti štednjak.”

Blair je sklonila dugu, tamnosmeđu kosu iza ušiju i otpila gutljaj majčinog starog viskija iz kristalne čaše koju je držala u ruci. To joj je bila već druga čaša.

“Koje emisije si gledala?” upitala je Isabel, uklanjajući zalutalu dlaku s Blairine crne veste od kašmira.

“Koga briga?” rekla je Blair, udarajući nogom. Nosila je nove crne balerinke. Vrlo štreberski, s čime se mogla izvući jer je mogla promijeniti mišljenje u trenu i obući svoje kičaste, šiljaste, do koljena visoke čizme i onu seksi metalik suknju koju je njezina majka mrzila. Puf – i odjednom se pretvori u *rock* zvijezdu i seksi mačkicu. Mijau.

“Poanta je da sam bila zarobljena u svojoj sobi cijelo jutro jer su oni bili zauzeti odvratnim romantičnim doručkom u njihovim identičnim crvenim svilenim ogrtačima. Čak se nisu ni *istuširali*.” Blair je otpila još jedan gutljaj pića. Jedini način na koji se mogla nositi s činjenicom da njezina majka spava s *tim čovjekom* jest napiti se – jako se napiti.

Srećom, Blair i njezini prijatelji dolazili su iz obitelji gdje je opijanje bilo uobičajeno kao i puhanje nosa. Njihovi roditelji su vjerovali u kvazi-europsku ideju da što veći pristup djeca imaju alkoholu, to je vjerojatnije da će ga manje zloupotrebljavati. Tako su Blair i njezini prijatelji mogli piti što god su htjeli, kad god su htjeli, sve dok su imali dobre ocjene i dobro izgledali i nisu sramotili ni sebe ni obitelj povraćanjem u javnosti, mokrenjem u gaće ili bučenjem po ulicama. Isto je vrijedilo za sve ostalo, poput seksa i droge. Dok god si izgledao pristojno, sve je bilo u redu.

Ali strpite se. O tome ćemo kasnije.

Čovjek zbog kojega je Blair bila toliko uzrujana bio je Cyrus Rose, novi dečko njezine majke. U tom trenutku, Cyrus Rose stajao je na drugom kraju dnevne sobe i pozdravljao večerašnje goste. Izgledao je poput nekoga tko bi vam pomogao izabrati cipele u robnoj kući Saks – ćelav, izuzev malenih, čupavih brkova, velikog trbuha jedva skrivenog pod sjajnim plavim dvorednim odijelom. Neprestano je zveckao sitnišem u džepu, a kada je skinuo sako, vidjele su se velike, ružne znojne mrlje pod pazusima. Glasno se smijao i bio je jako drag prema Blairinoj majci. Ali nije bio Blairin otac. Blairin otac prošle je godine pobjegao u Francusku s drugim muškarcem.

Ne šalim se. Žive u dvorcu i zajedno vode vinograd. Što je u stvari prilično cool ako razmislite o tome.

Naravno, ništa od toga nije bila greška Cyrusa Rosea, ali to Blair nije bilo bitno. Što se Blair ticalo, Cyrus Rose je bio totalno dosadan, debeo, *gubitnik*.

Ali večeras će Blair morati podnijeti Cyrusa Rosea jer je njezina majka organizirala večeru u njegovu čast, i svi prijatelji obitelji Waldorf bili su tamo da ga upoznaju: obitelj Bass i njihovi sinovi Chuck i Donald, gospodin Farkas i njegova kći Kati, poznati glumac Arthur Coates, njegova žena Titi i njihove kćeri Isabel, Regina i Camilla, kapetan i gospođa Archibald i njihov sin Nate. Jedini koji još nisu stigli bili su gospodin i gospođa

van der Woodsen čija su djeca, tinejdžerica Serena i sin Erik bili vani na školovanju.

Blairina majka bila je poznata po svojim večerama, a ovo joj je bila prva nakon sramotnog razvoda. Tog ljeta, luksuzan stan Waldorfovih na posljednjem katu bio je preuređen u tamnocrvenu i čokoladnosmeđu boju i bio je pun skupocjenih antikviteta i umjetnina koje bi zadivile bilo koga tko je imao ikakva znanja o umjetnosti. Na sredini stola u dnevnoj sobi nalazila se ogromna srebrna zdjela puna bijelih orhideja, i grančica kestena – moderan aranžman iz dućana luksuznom robom Takashimaya na Petoj aveniji. Zlatne kartice u obliku lista na kojima su bila napisana imena, nalazile su se na svakom porculanskom tanjuru. U kuhinji, kuharica Myrtle pjevala je pjesmu Boba Marleyja nabujku, a šlampava irska sluškinja Esther još nije nikome prolila viski na haljinu, hvala Bogu.

Blair je bila ta koja je postajala šlampava. I ako Cyrus Rose ne prestane maltretirati Natea, njezina dečka, morat će otići do njega i proliti svoj viski na njegove neukusne talijanske mokasinke.

“Ti i Blair već jako dugo izlazite, jesam li u pravu?” rekao je Cyrus, udarivši Natea po ruci. Pokušao je natjerati klinca da se malo opusti. Sva ta djeca iz Upper East Sidea bila su krajnje uštogljena.

To on misli. Dajte im vremena.

“Jesi već spavao s njom?” upita Cyrus.

Nate je pocrvenio više nego presvlake na antiknom francuskom stolcu iz osamnaestog stoljeća pokraj njega. “Pa, znamo se gotovo otkad smo se rodili”, zamuckivao je. “Ali hodamo tek oko godinu dana. Ne želimo sve upropastiti, znate, srljanjem, prije nego što smo spremni?” Nate je ponudio rečenicu koju je Blair uvijek govorila kada bi je pitao je li spremna da to učine. Ali govorio je s dečkom majke njegove cure. Što je trebao reći, “Čovječe, da je po mome radili bismo to upravo *sada*?”

“Naravno”, reče Cyrus Rose. Obujmio je Nateovo rame mešnatom rukom. Oko zgloba je imao jednu od onih masivnih zlatnih Cartierovih narukvica, koju kad jednom zašarafite nikada ne skidate – vrlo popularno 1980-ih i ne tako popularno sada, osim ako stvarno niste pali na sav taj preporod osamdesetih. Halo?

“Daj da ti dam savjet”, reče Cyrus Nateu, kao da Nate ima izbora. “Ne slušaj niti riječ koju ta djevojka kaže. Djevojke vole iznenađenja. One žele da držiš stvari zanimljivima. Znaš što mislim?”

Nate je kimnuo, mršteći se. Pokušavao se sjetiti posljednjeg puta kada je iznenadio Blair. Jedino što mu je padalo na pamet bila je situacija kada ju je došao pokupiti sa sata tenisa i donio joj sladoled. To je bilo prije više od mjesec dana, i bilo je to vrlo jedno iznenađenje po svim standardima. Pri ovoj brzini, on i Blair možda nikada neće spavati zajedno.

Nate je bio jedan od onih dečki u koje gledate, i dok ih gledate, znate da razmišljaju, *ona djevojka ne može skinuti oči s mene jer sam tako seksi*. Premda uopće nije bio umišljen zbog toga. Nije si mogao pomoći što je seksi, jednostavno je rođen takav. Jadan dečko.

Te večeri Nate je nosio pullover boje mahovine od kašmira s v-izrezom kojega mu je Blair poklonila za prošli Uskrs, kada ih je njezin otac odveo na tjedan dana skijanja u Sun Valley. Blair je potajno prišila maleni ukras u obliku zlatnog srca unutar jednog rukava, kako bi Nate uvijek nosio njezino srce na svome dlanu. Blair je voljela razmišljati o sebi kao nepopravljivoj romantičarki poput glumica iz starih filmova, poput Audrey Hepburn i Marilyn Monroe. Uvijek je smišljala zaplete filma u kojem je glumila u tom trenutku, filma koji je predstavljao njezin život.

“Volim te”, rekla je Blair Nateu sva uzbuđena kada mu je poklonila pullover.

“I ja tebe”, uzvratilo je Nate, iako nije bio sasvim siguran je li to istina ili ne.

Kada je obukao pulover, toliko je dobro izgledao u njemu da je Blair poželjela vrištati i strgnuti svu odjeću s njega. Ali činilo joj se odbojnim vrištati u žaru trenutka – više fatalna žena nego djevojka-koja-dobiva-dečka – tako da je Blair šutjela, pokušavajući ostati krhka, poput malene ptice u Nateovu naručju. Dugo su se ljubili, istovremeno toplih i hladnih obraza zbog dana provedenog na strminama. Nate je isprepleo prste u Blairinu kosu i povukao je na hotelski krevet. Blair je stavila ruke iznad glave i pustila Natea da je skida, sve dok nije shvatila kuda to vodi, te da na kraju krajeva to nije bio film, to je bilo *stvarno*. Tako se, poput dobre djevojke, uspravila i zaustavila Natea.

Uvijek ga je odmah zaustavljala, sve do današnjeg dana. Prije samo dvije noći, Nate je svratio poslije tuluma s poluispijenom pljoskom brandija u džepu, legao na njezin krevet i promrmljao, “Želim te Blair.” Ponovno je Blair htjela vrištati i skočiti na njega, ali se oduprijela. Nate je zaspao, tiho hrčući, i Blair je legla pokraj njega zamišljajući da glume u filmu gdje su oženjeni i on ima problem s alkoholom, ali ona je uvijek uz njega i voli ga zauvijek, čak i kada se on povremeno pomokri u krevet.

Blair ga nije pokušavala zavljučiti, jednostavno nije bila *spreмна*. Jedva su se viđali tokom ljeta jer je ona otišla na pripreme u onaj grozan teniski kamp u Sjevernoj Carolini, a Nate je otišao jedriti s ocem duž obale Mainea. Blair se htjela uvjeriti da će se njih dvoje, nakon što provedu cijelo ljeto odvojeni, voljeti kao i uvijek. Htjela je čekati na seks do svojeg sedamnaestog rođendana sljedećeg mjeseca.

Ali sad joj je bilo dosta čekanja.

Nate je izgledao bolje nego ikada. Pulover boje mahovine promijenio mu je boju očiju u tamnu, blistavu zelenu, a njegova kovrčava smeđa kosa bila je prošarana zlatnoplavom zbog ljeta provedenog na oceanu. I samo tako, Blair je znala da je spremna. Otpila je još jedan gutljaj viskija. *O da*. Nedvojbeno je spremna.